

Nr 56.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ersättning till värnpliktige K. E. Backlund i anledning av sjukdom, ådragen under militärtjänstgöring; given Stockholms slott den 4 februari 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

C. G. Hammarskjöld.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 februari 1921.

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Departementschefen, statsrådet Hammarskjöld anförde:

Uti § 1 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, stadgas, att, därest under militärtjänstgöring i fred olycksfall inträffar, så att tjänstgörande värnpliktig, volontär vid hären eller någon, som tillhör

flottans eller kustartilleriets stammanskap, varder skadad, eller därest person, som nu nämnts, skadas under tjänstgöring i krig, staten skall utgiva ersättning jämlikt vissa i förordningen stadgade grunder. Dylik ersättning utgives jämväl, om sjukdom med därav följande skada yppas under eller efter slutad militärtjänstgöring och tjänstgöringen skäligen kan antagas hava till sjukdomen bidragit.

Göres ej framställning om ersättning i anledning av skada inom två år efter det skadan yppades eller, där fråga är om ersättning i anledning av dödsfall, från det döden inträdde, är, enligt den ursprungliga lydelsen av § 12 i nyssnämnda förordning, rätten till ersättning förverkad.

I sistnämnda stadgande har genom förordning den 4 juni 1920 vidtagits den ändring, att, beträffande skada, som yppats *efter ingången av år 1919*, rätten till ersättning är förverkad, därest ej framställning om ersättning i anledning av skada göres inom *tre år*, från det för värnpliktig tjänstgöringen samt för volontär vid hären och för den, som tillhör flottans eller kustartilleriets stammanskap, anställningen upphörde eller från den senare tidpunkt, då skadan yppades, eller, där fråga är om ersättning i anledning av dödsfall, från det döden inträdde.

Ifrågavarande ersättning utgår från den i § 46 mom. 1 värnpliktslagen omförmälda invalid- och pensionsfond.

Ansökan av
värnpliktige
K. E. Back-
lund.

Uti en till riks försäkringsanstalten den 2 oktober 1917 inkommen skrivelse hemställde pensionsstyrelsen, att riks försäkringsanstalten måtte pröva, huruvida värnpliktige K. E. Backlund, vilken gjort framställning om pension enligt lagen om allmän pensionsförsäkring den 30 juni 1913, vore berättigad till ersättning enligt förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Riksförsäk-
ringsanstal-
tens beslut den
28 september
1917.

Efter att hava inhämtat, att Backlund fullgjort sin värnpliktstjänstgöring vid Bohusläns regemente under tiden från och med den 12 mars till och med den 11 september 1915 och därunder vårdats å regementets sjukhus för akut ledgångsreumatism, förklarade riks försäkringsanstalten genom beslut den 28 december 1917, att, enär jämlikt 12 § i ovan nämnda förordning framställning om ersättning för skada skulle göras inom två år efter det skadan yppats, men, såvitt handlingarna i ärendet utvisade, sådan framställning icke blivit av Backlund gjord inom nämnda tid, riks försäkringsanstalten funnit handlingarna i ärendet icke föranleda till någon riks försäkringsanstaltens vidare åtgärd, än att desamma åter-

ställdes till pensionsstyrelsen för den handläggning av ärendet, som på nämnda styrelse kunde ankomma.

Sedermera har Backlund hos Kungl. Maj:t anhållit att av nåd komma i åtnjutande av ersättning enligt förenämnda förordning den 18 juni 1909.

Förnyad an-
sökan av
värnpliktige
Backlund.

Riksförsäkringsanstalten, som den 3 juni 1920 häröver avgivit utlåtande, har anfört, att ämbetsverket, efter inhämtat yttrande av vederbörande läkare hos riksförsäkringsanstalten, funnit, att Backlund ådragit sig den sjukdom, varav han lede, deformerande arthrit (ledgångsreumatism), under sådana omständigheter, att, därest framställning om ersättning blivit gjord inom föreskriven tid, ersättning jämlikt förenämnda förordning kunnat tillerkännas honom.

Yttrande av
riksförsäk-
rings-
anstalten.

Riksförsäkringsanstalten ville vidare erinra om att i det förslag till lag om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, som av riksförsäkringsanstalten med biträde av utsedda sakkunniga avgivits den 30 december 1918, bland annat upptagits en till tre år förlängd preskriptionstid, samt att motsvarande jämkning i gällande preskriptionsbestämmelser föreslagits i proposition nr 208 till 1920 års riksdag angående ändrad lydelse av 4 och 12 §§ av ovan nämnda förordning.

Då Backlunds rätt till ersättning med tillämpning av de sålunda föreslagna preskriptionsbestämmelserna icke skulle hava varit förverkad, syntes det riksförsäkringsanstalten vara med billigheten överensstämmande att, i enlighet med vad tidigare i liknande fall skett, hos riksdagen utverkades ersättning åt honom enligt grunderna för förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Under erinran att den av riksförsäkringsanstalten avsedda ändringen i bestämmelserna om preskription numera kommit till stånd genom förordningen den 4 juni 1920 och med åberopande av vad i övrigt förekommit i ärendet hemställer jag, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

Departements-
chefen.

att till värnpliktige K. E. Backlund må — utan hinder därav, att framställning om ersättning icke blivit gjord inom den tid, som föreskrivits i § 12 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, sådant detta

författningsrum ursprungligen lydde — från beväringssmanskapets invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill han enligt grunderna för nämnda förordning kan anses berättigad.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skulle avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Eric Baad-Heimer.
